

Arrest

nr. 348 464 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*Palestina afkomstig*” te zijn, op 30 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. HAUQUIER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestina afkomstig en moslim soenniet te zijn. U woonde tot aan uw vertrek uit Gaza uw hele leven lang in Beit Lahia. U bent getrouwd met H.A.Z.M.. Zij verblijft in Gaza. U heeft geen kinderen. U behaalde in Gaza een bachelor sociaal werk. U was er vervolgens werkzaam in de bouwsector.

U verklaart Gaza in maart 2021 verlaten te hebben. U begaf zich via Egypte naar Turkije. Daar huurde u een kamer en werkte u al klerenmaker. U reist vervolgens door naar Griekenland, waar u op 6 februari 2023 asiel aanvraagt. Er werd u vervolgens op 27 juli 2023 de vluchtelingenstatus toegekend. U verbleef tot aan het verkrijgen van de vluchtelingenstatus in het opvangcentrum van Samos.

Nog voor het verlaten van het opvangcentrum had u M., een 35- jarige eigenares van een restaurant in Kokkari, Samos leren kennen. U ging na het verlaten van het opvangcentrum in haar restaurant aan de slag en verkreeg onderdak in een appartement gelegen in dezelfde straat als het restaurant. Daar verbleef u tot

aan uw vertrek uit Samos. Na enige tijd knoopte u een relatie aan met M.. Na enkele maanden tijd ontdekte haar man echter jullie affaire. Op een dag bezocht u haar toch bij haar thuis, waar jullie betrapt werden door haar man. U werd vervolgens in de kelder geslagen door een aantal mannen, waaronder de man van M.. De man van M. richtte op een bepaald moment een pistool op uw hoofd. U was vastgebonden op een stoel en kon niet bewegen. Na zo'n 8 uur kwam M. u bevrijden. Ze vertelde u dat haar man u wou doden en in de gevangenis wou gooien en dat ze uw veiligheid niet langer kon garanderen. Haar man dreigde er ook mee uw gezicht met zuur te verminken. U kreeg van haar 200 euro, een vliegticket naar België alsook een hotelkamer in Athene voor 10 dagen lang.

U verliet Griekenland op 24 februari 2024 en kwam diezelfde dag in België aan. U ging naar Duitsland waar u een relatie begon met een man. U vroeg er ook asiel aan. U beëindigde echter de asielprocedure daar uw partner in België verbleef en Belgische papieren had. U kwam terug naar België, en vroeg hier op 5 juli 2024 asiel aan.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw UNRWA-kaart, een foto van uw Palestijns paspoort en identiteitskaart; uw Griekse ADET; uw Grieks paspoort en foto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uw eerste persoonlijk onderhoud op 14 juli 2025 werd stopgezet daar u aangaf zich mentaal niet in staat te voelen het persoonlijk onderhoud af te leggen. Daar u aangaf psychologisch opgevolgd te worden, werd u gevraagd om de nodige documenten over te maken (CGVS d.d. 14.07.2025 – hierna CGVS I –, p. 4). Het CGVS mocht echter geen documenten ontvangen. Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gewezen op het belang van het indienen van enige medische documenten (CGVS d.d. 14.07.2025 – hierna CGVS II –, p. 2), echter mocht het CGVS op heden niets ontvangen. Daar u geen medische documenten neerlegt, maakt u het onmogelijk voor het CGVS om rekening te houden met enige medische kwetsbaarheden, dan wel het gehoor op deze medische kwetsbaarheden aan te passen. Het tweede persoonlijk onderhoud verliep zonder merkwaardige problemen. U bevestigde aan de start van het persoonlijk onderhoud zich fysiek en mentaal klaar te voelen om het persoonlijk onderhoud af te leggen (CGVS II, p. 2).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden in uw administratief dossier (zie blauwe map alsook document 3), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Er werd u namelijk in Griekenland op 27 juli 2023 de vluchtelingenstatus toegekend. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS II, p. 7).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asieltelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen,

doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijking van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland**, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; **Country Report: Greece. Update 2023**, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf **Country Report : Greece. Update 2024** », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf); **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland** gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ; **Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op

https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; **Communication on the status of migration management in mainland Greece** gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (**COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior**, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland een Griekse verblijfstitel (ADET) en paspoort ontving (CGVS II, p. 7). U verklaart nog in het bezit te zijn van beide documenten en legt u ook uw originele verblijfstitel op tafel (CGVS II, p. 13). Uit de neergelegde documenten blijkt dat uw Griekse verblijfsvergunning nog geldig is tot 26 juli 2026. Uw Grieks paspoort is nog geldig tot 1 oktober 2028. Voorts ontving u ook een AFM-nummer (CGVS II, p. 7). U verklaart geen AMKA te hebben aangevraagd daar u deze naar eigen zeggen niet nodig had (CGVS II, p. 7; p. 9).

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een **Griekse verblijfsvergunning (ADET)**, die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in

het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.” Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. **In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (“GEAS”) moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (“Handvest”) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (“EVRM”).**

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze **niet** aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238).

Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat **verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt** om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen **eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat**, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport “ the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is

submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigten een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. **Sinds 1 april 2024** wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het **bewijs van verblijf** kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een **arbeidsovereenkomst** of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten.

Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (<https://www.amka.gr/faq.html>) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een **arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de A.M.K.A. te activeren**, maar het A.M.K.A.-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANIplatform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op:

<https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare/>; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. **Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigten moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigten bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.** Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigten van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Vooreerst wenst het CGVS te wijzen op uw aanvankelijk leugenachtige verklaringen aangaande het al dan niet in het bezit zijn van uw Griekse identiteitsdocumenten. Bij DVZ verklaarde u dat u uw Griekse paspoort en verblijfsvergunning weggegooid had bij aankomst in België (Verklaring DVZ, d.d. 19.09.2024). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u in eerste instantie dat deze documenten gestolen werden in België (CGVS II, p. 4; p. 8). Even later geeft u echter aan dat u nog steeds in het bezit bent van uw Griekse ADET en paspoort. U verklaart dat u schrik had om teruggestuurd te worden naar Griekenland door de problemen die u er kende. U legt ook uw originele verblijfstitel op tafel (CGVS II, p. 13). Dat u over het al dan niet in het bezit zijn van deze documenten aanvankelijk niet de waarheid vertelde, houdt een negatieve indicatie in aangaande uw algehele geloofwaardigheid, des te meer u bij de start van het persoonlijk onderhoud gewezen werd op het belang om de waarheid te vertellen (CGVS II, p. 3).

Uw geloofwaardigheid wordt voorts verder aangetast door uw uiteenlopende vertellingen op het CGVS in vergelijking met bij de DVZ. Waar u op het CGVS verklaart dat u Griekenland verliet omwille van een conflict met de man van uw voormalige werkgeefster en tevens seksuele partner en hierbuiten geen andere problemen te hebben gekend in Griekenland (CGVS II, p. 15), rept u bij DVZ geen enkel woord over dit conflict of de relatie met uw voormalige werkgeefster. Gevraagd bij DVZ wat u vreest bij terugkeer naar Griekenland, verklaarde u dat u op straat woonde, geslagen en opgesloten werd en er geen rechten had (Vragenlijst CGVS, d.d. 19.09.2024, vraag 4). Gevraagd bij DVZ om een overzicht te geven van de feiten die geleid hebben tot uw vertrek uit Griekenland, verklaarde u verder dat u geen opvang had in Griekenland, 9 maanden op uw documenten moest wachten, zat af te zien, niet naar school kon, de taal niet kon leren of werken. U kon er enkel eten, slapen en drinken (Vragenlijst CGVS, d.d. 19.09.2024, vraag 5). Gevraagd op het CGVS hoe het interview bij DVZ verliep, verklaart u dat u er alles kon vertellen (CGVS II, p. 4). Gevraagd of u er een volledig overzicht heeft kunnen geven van waarom u precies internationale bescherming aanvraagt, verklaart u dat u dat in het kort deed omdat u niet uitgebreid kon vertellen (CGVS II, p. 4). Dat u slechts beperkt gelegenheid heeft gehad om uw asielmotieven uiteen te zetten, vormt geen afdoende rechtvaardiging voor de uiteenlopende verklaringen die haaks op elkaar staan. U verklaarde bij DVZ in Griekenland op straat te hebben gewoond, geen opvang te hebben genoten, afgezien te hebben en niet te hebben kunnen werken (Vragenlijst CGVS). Op een ander moment verklaart u dan in Athene bij Pakistanen als landbouwer te hebben gewerkt (Bijkomende Vragen M-Status Griekenland, d.d. 19.09.2024). Op het CGVS verklaarde u tot eind juli in het opvangcentrum te hebben verbleven (CGVS II, p. 9) en na het verlaten van het opvangcentrum aan de slag te zijn gegaan in een restaurant (CGVS II, p. 9; p. 13). U kreeg ook

onderdak in een appartement (CGVS II, p. 9). Van op straat leven en niet kunnen werken was tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS met andere woorden geen sprake. Nog volgens uw verklaringen op het CGVS zou u slechts uw laatste 10 dagen in Griekenland in Athene hebben doorgebracht, en deze zou u op hotel hebben doorgebracht, betaald door uw voormalige werkgeefster (CGVS II, p. 10; p. 15). Over werken als landbouwer bij een Pakistaan in Athene, is er geen sprake. Daar waar u bij DVZ nog verklaarde te hebben afgezien en louter te hebben kunnen eten, slapen en drinken in Griekenland, verklaart u op het CGVS dat u het goed had in Griekenland, dat u alles in orde had, werk had, een woning en geld (CGVS II, p. 17). U ging zelfs zo'n 3 dagen op vakantie op hotel op Kreta (CGVS II, p. 10). Dergelijke uiteenlopende verklaringen en tegenstrijdigheden brengen uw geloofwaardigheid verder in zeer ernstige mate in het gedrang.

Ten eerste wenst het CGVS uw verklaringen omtrent uw aankomst in Griekenland aan te stippen. Bij DVZ verklaarde u namelijk dat u na aankomst één maand vastgehouden werd op Samos bij een politiebureau en dat ze vermoedden dat u een smokkelaar was (Vragenlijst CGVS, vraag 1 en 2). U verklaarde verder ook dat uw voet in Griekenland is gebroken en dat de politie u driemaal probeerde te vermoorden. Ze hebben u geslagen en hebben getracht u in het water te laten verdrinken (Bijkomende vragen M-Status Griekenland). Op het CGVS verklaart u daaromtrent dat u bij aankomst opgesloten en geslagen werd. U heeft reeds van in Gaza platen in uw voeten, en daar zouden zij expres op geschopt hebben (CGVS II, p. 16). U verklaart dat u verder geen problemen kende in Griekenland, enkel met die man – van uw werkgeefster –. Omtrent het opsluiten komt duidelijk naar voren dat u hiermee doelt op het gesloten centrum, en dat ook de overige mensen van de vluchtboot in het gesloten centrum werden geplaatst (CGVS II, p. 16). Over de vermeende moordpogingen verduidelijkt u dat deze op zee plaatsvonden, nog voor u Griekenland bereikte. De politie zou toen met een grotere boot meermaals tegen de boot waar u inzate gebotst zijn (CGVS II, p. 17-18). Over de hardhandige aanpak bij aankomst in Griekenland wenst het CGVS op te merken dat deze feiten louter berusten op uw verklaringen en dat zij zich zouden hebben voorgedaan nog voor u begunstigde of zelfs verzoeker van internationale bescherming was, hetgeen impliceert dat deze situatie niet zonder meer als representatief kan worden beschouwd voor uw verblijf in Griekenland daarna, als begunstigde van internationale bescherming.

Wat uw vrees bij terugkeer betreft, verklaart u bij terugkeer naar Griekenland het slachtoffer te zullen worden van de man van M.. Zo zou hij ermee bedreigd hebben om uw gezicht met zuur te verminken (CGVS II, p. 15). Hij had bij het ontdekken van de affaire van zijn vrouw ook bedreigd om u te doden en u in de gevangenis te gooien (CGVS II, p. 15). Voorts verklaart u dat aangezien uw verblijfstitel op Samos uitgegeven werd, u terug naar Samos zal moeten keren in geval van hernieuwing en dat u in dat geval riskeert om geïmigreerd te worden door deze zelfde persoon (CGVS II, p. 15). U verklaart dat u buiten het probleem met M. en haar man, geen andere problemen kende in Griekenland (CGVS II, p. 15).

Vooreerst dient gewezen te worden op het feit dat uw problemen met de man van M. van interpersoonlijke aard zijn. Daar u in Griekenland internationale bescherming geniet wordt u dan ook verondersteld om in eerste instantie, wanneer nodig, hulp te zoeken bij de daar aanwezige autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u op geen enkel moment hulp ingeroepen heeft bij de Griekse autoriteiten om u bij te staan (CGVS II, p. 16-17). Vastgesteld dient te worden op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Er kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, hetgeen u allerminst deed.

Voorts dient aangestipt te worden dat deze ervaring die volgens uw vertelling op het CGVS aan de basis ligt van uw vertrek uit Griekenland, geheel niet-gedocumenteerd blijft. U legt géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. U ging niet naar het ziekenhuis, noch naar de ordediensten (CGVS II, p. 17). U toont tijdens het persoonlijk onderhoud een foto van M. met haar zoon en enkele van hun vrienden (CGVS II, p. 14; document 5A groene map). U stuurt na het persoonlijk onderhoud nog een tweede foto op (document 5B). U laat echter na toe te lichten wat u met deze tweede foto wenst aan te tonen. Hoe dan ook dient opgemerkt te worden dat u zelf niet op deze foto's te zien bent, waardoor uw banden met de personen die op de foto figureren niet op z'n minst aangetoond zijn. Verder staven de foto's op geen enkele wijze concreet uw vluchtrelaas. Uw gehele vluchtrelaas zoals vooropgesteld op het CGVS, berust zich dus in concreto louter op een blote bewering.

U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud verder dat u niet naar Griekenland kan terugkeren daar uw verblijfstitel op Samos werd uitgegeven en dat u voor een hernieuwing ervan, naar Samos zal moeten

terugkeren, hetgeen uw leven in gevaar zou brengen (CGVS II, p. 15; p. 19). Deze informatie is echter niet correct, zoals blijkt uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier (document 4 groene map – zie in het bijzonder “5. Place of Residence” in de instructies) en raadpleegbaar is op <https://migration.gov.gr/en/gas/aitoyntes-kai-dikaioychoi/adeies-diamonis/>. Uit de instructies voor het online verlengen van een verblijfstitel blijkt namelijk dat men tijdens de aanvraag een “Place of Residence” dient te selecteren. De plek waar de hernieuwde verblijfstitel uitgegeven zal worden, zal op basis hiervan bepaald worden. Uw stelling dat u naar Samos zou moeten terugkeren om uw verblijfstitel te hernieuwen, is dus onjuist. Indien er dan ook enig geloof gehecht zou kunnen worden aan uw vluchtrelaas, dan nog dient er gewezen te worden op uw mogelijkheid om bij terugkeer naar Griekenland u in een ander landsdeel te vestigen zonder ooit naar Samos te hoeven terugkeren.

Het CGVS ziet niet in waarom u zich niet in Griekenland op een duurzame manier zou kunnen vestigen. Het CGVS meent dat uit de elementen die voorhanden zijn duidelijk naar voren komt dat u voldoende autonoom en zelfredzaam bent.

Zo dient vooreerst gewezen te worden op uw intellectuele capaciteiten, daar u in Palestina een bachelor wist te behalen (CGVS II, p. 5). Voorts bleek u vervolgens in staat om zelf uw vertrek uit Gaza te regelen (CGVS II, p. 6). In Turkije wist u al snel na aankomst een kamer te huren en aan de slag te gaan als klerenmaker (CGVS II, p. 6). Sinds uw aankomst in België heeft u ook verschillende jobs gevonden en uitgeoefend (CGVS II, p. 19). Gevraagd of u in Griekenland na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatus pogingen heeft gedaan om uw situatie verder te regulariseren zoals het aanvragen van een AMKA in orde te brengen en erop gewezen dat u in feite over alle nodige zaken beschikte om legaal aan de slag te kunnen en accommodatie te huren, verklaart u dat u geen tijd had om uw situatie te regulariseren daar u bij M. begon te werken (CGVS II, p. 17). U suggereert dan wel dat zij deze situatie zelf misschien al gepland had (CGVS II, p. 17) en stelde eerder al in het persoonlijk onderhoud dat u in feite gedwongen werd door uw omstandigheden om met haar te vrijen (CGVS II, p. 15). U heeft namelijk een andere geaardheid – u bent homoseksueel (CGVS II, p. 12) – maar vond geen mannen. Echter wenst het CGVS erop te wijzen dat niets uit de elementen voorhanden erop wijst dat u niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om uw relatie met M. indien gewenst stop te zetten en indien nodig een andere job en / of woning te vinden. U toont doorheen uw relaas niet aan dat u zich bij terugkeer naar Griekenland niet zou kunnen beroepen op de rechten die voortvloeien uit uw status als begunstigde van internationale bescherming, noch dat u bij terugkeer terecht zou komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

Tot slot wenst het CGVS te wijzigen op de laattijdigheid van uw verzoek. U verklaart aanvankelijk tijdens het persoonlijk onderhoud tot tweemaal toe dat u op 24 februari in België aankwam en op diezelfde dag asiel aanvraag (CGVS II, p. 9; p. 11). Er vervolgens op gewezen dat uw asielaanvraag in België op 5 juli 2024 gebeurde, verklaart u dat u aanvankelijk niet van plan was om in België asiel aan te vragen maar doordat het probleem in Griekenland niet opgelost geraakte, toch asiel aanvraag (CGVS II, p. 11). U verklaarde voorts in geen enkel ander land dan Griekenland en België asiel te hebben aangevraagd (CGVS II, p. 11). Erop gewezen dat u bij DVZ verklaard had in Duitsland asiel te hebben aangevraagd, ontkent u (CGVS II, p. 11). Hierop doorgevraagd verklaart u dat u in Duitsland asiel had aangevraagd maar daar vervolgens de procedure stopzette omdat uw partner in België verbleef en Belgische papieren heeft. U deed afstand van de procedure in Duitsland (CGVS II, p. 12). Wat er ook zij, het is moeilijk te rijmen met een werkelijke vrees voor terugkeer naar Griekenland dat u uw asielprocedure in Duitsland heeft stopgezet voordat daar een beslissing werd genomen. Van iemand die daadwerkelijk bescherming nodig heeft, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij alles in het werk stelt om deze bescherming zo spoedig mogelijk te verkrijgen en daartoe de volledige procedure doorloopt. Bovendien wijst het gemak waarmee u van België naar Duitsland ging, daar asiel aanvraag en de procedure weer stopzette om vervolgens weer naar België te komen, op een hoge mate van autonomie en zelfredzaamheid.

Wat uw psychologische toestand betreft dient opgemerkt te worden dat uw persoonlijk onderhoud op 14 juli 2025 stopgezet werd op uw vraag, daar u zich psychologisch te moe achtte om correct te kunnen deelnemen aan het persoonlijk onderhoud (CGVS I, p. 3). U vroeg om het persoonlijk onderhoud te verzetten (CGVS I, p. 3). Er werd ingegaan op uw vraag, maar er werd u gevraagd om een attest van de dokter op te sturen alsook enige andere medische attesten voor het volgend onderhoud op te sturen (CGVS I, p. 4). U had namelijk vermeld dat u reeds psychologische behandeling genoot en de daaropvolgende week een afspraak bij de psycholoog te hebben (CGVS I, p. 3) en dat de psycholoog rapporten opstelt (CGVS I, p. 4). Vastgesteld dient te worden dat u geen enkel attest of rapport opstuurde na afloop van uw eerste persoonlijk onderhoud. Noch om uw medische toestand op dat moment te staven, noch om – het bestaan van – uw psychologische opvolging te staven. U werd voor de tweede maal gehoord op 21 november 2025, ruim 4 maanden later. U verklaart zich aan het begin van dat interview mentaal en fysiek klaar te voelen om het persoonlijk onderhoud af te leggen (CGVS II, p. 2). Erop gewezen dat het CGVS geen enkel document van medische aard mocht ontvangen, verklaart u dat u de aanvraag had ingediend bij de dokter van het centrum, maar dat u uit het centrum werd gezet en uw dossier daar nog ligt (CGVS II, p. 2). Er werd gewezen op het belang van deze documenten en u gaf aan te zullen proberen deze documenten te verkrijgen (CGVS II, p. 2). Echter dient

vastgesteld te worden dat het CGVS tot op heden nog steeds geen enkel medisch document van u mocht ontvangen. U maakt het dan ook onmogelijk voor het CGVS om rekening te houden met het eventueel bestaan van een – psychologisch – ziektebeeld en de impact hiervan op een mogelijke terugkeer naar Griekenland. Tot slot dient aangestipt te worden dat u verklaart momenteel niet meer psychologisch te worden opgevolgd en dat het slechts een tijdelijke crisis betrof (CGVS II, p. 2).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw Palestijns paspoort en identiteitskaart staven uw herkomst en identiteit, hetgeen heden niet meteen in vraag wordt gesteld. Uw UNRWAKaart belangt uw situatie in Gaza aan en wordt dus in onderhavige beslissing niet besproken. uw Griekse ADET en paspoort staven dat u in Griekenland over internationale bescherming geniet. Beide documenten zijn overigens nog geldig. De foto's werden hierboven reeds besproken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina."

2. Verzoekschrift en nota

2.1. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift dat 129 pagina's telt (zonder inhoudstafel) in een enig middel op de navolgende schendingen:

- Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: "EVRM");
- Schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen);
- Schending van de samenwerkingsplicht."

In een eerste hoofdstuk (A) vat het verzoekschrift aan met een toelichting betreffende de interpretatie van artikel 57/6, § 3, 1ste lid, 3°, van de wet van 15.12.1980. Verzoeker benadrukt dat de beslissing om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren een mogelijkheid, maar geen verplichting betreft en hekelt dat verweerder niet heeft gemotiveerd waarom het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard.

Verzoeker voert in een tweede hoofdstuk (B) aan dat hij ernstige schade zal lijden indien hij naar Griekenland terugkeert, en dat deze lidstaat niet in staat is om hem doeltreffende en efficiënte bescherming te bieden.

In een eerste onderdeel betoogt verzoeker dat de motivering van de bestreden beslissing ontoereikend is.

Inzake verzoekers kwetsbaarheid (1.1.) stelt het verzoekschrift het volgende:

"1.1.1.

Om te beginnen moet worden opgemerkt dat het CGVS geen specifieke kwetsbaarheid van de verzoeker erkent en van mening is dat er geen reden is om voor hem bijzondere procedurele noden vast te stellen (stuk 1.1, p. 1).

De heer A. is vanuit psychologisch oogpunt bijzonder kwetsbaar (zie o.a. gehoorverslag CGVS 2, p. 6), waarmee rekening had moeten worden gehouden bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Dit was hier niet het geval.

Verzoeker is een Palestijn (uit Gaza) die internationale bescherming zoekt en al een lange migratiereis achter de rug heeft.

Bovendien heeft verzoekende partij vanaf het begin van haar eerste verhoor verklaard dat zij bijzonder aangeslagen was door de situatie van haar familie in Gaza en zich op dat moment niet klaar voelde om een persoonlijk onderhoud te hebben (gehoorverslag CGVS 1, pp. 1-4).

De duur van haar asielprocedure verzwakte haar nog meer, wat leidde tot extra angst.

Verzoeker is een UNRWA-vluchteling en heeft in het verleden voedselhulp, schoolhulp en medische hulp van het agentschap gekregen in de Gazastrook. Zijn familie bevindt zich in een zeer moeilijke situatie, omdat zij deel uitmaakt van de bevolking in Gaza die vecht om te overleven en elke dag de dood riskeert in de context van het hoogtepunt van geweld bij de bombardementen op Palestina.

Niet in de laatste plaats heeft de huidige situatie in de Gazastrook, waar zijn familieleden zich bevinden, bijzondere gevolgen voor de heer A., die in een zorgwekkende psychische toestand verkeert. Hij maakt zich grote zorgen over de veiligheid van de overlevenden.

Deze dramatische situatie dompelt de verzoekende partij onder in een permanente staat van stress.

1.1.2.

Verzoekende partij legt documentatie neer in stuk 2 (stukken 2.1 tot 2.13), die eveneens de verhoogde kwetsbaarheid beschrijft van mensen uit Palestina die aanwezig zijn in België, zoals verzoekende partij.

De ULYSSE-dienst, met zijn expertise op het gebied van trauma's van ballingen, heeft de volgende vaststellingen gedaan (stuk 2.1.): [...]

Met betrekking tot Palestijnen die "internationale bescherming" genieten in Griekenland, zoals verzoekende partij, geeft ULYSSE de volgende verduidelijkingen (stuk 2.2., vrije vertaling): [...]

Andere verenigingen en ziekenhuizen delen deze vrees en getuigen ook van de extreme kwetsbaarheid van de Palestijnse asielzoekers (zie stukken 2.3 tot 2.13).

1.1.3.

Bovendien is de situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland zo nijpend dat deze niet kan worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de Europese normen en standaarden (zie artikelen 22, 26, 29, 30, 32 en 34 van de Richtlijn 2011/95/EU, artikel 12 van de Richtlijn 2013/32/EU, artikels 21 à 24 van het Verdrag van Genève en de artikelen 3 EVRM en 1 tot en met 4 van het Europees Handvest) en kan het CGVS er dus niet toe brengen om het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld.

[verwijzingen naar rechtspraak van de Raad]

1.1.4.

Ten tweede moet worden benadrukt dat de verwerende partij verplichtingen heeft die voortvloeien uit deze kwetsbaarheid.

[theoretische uiteenzetting]

Uit bovengenoemde bepalingen volgt dus dat de kwetsbaarheid van een persoon die om internationale bescherming verzoekt voor de asielautoriteiten aanleiding moet zijn om tijdens de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming specifieke ondersteunende maatregelen te voorzien en uit te voeren. Met de kwetsbaarheid van de heer A. had dus rekening moeten worden gehouden zowel tijdens zijn onderhoud als tijdens de inhoudelijke behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming, quod non in casu.

Derhalve moet de vraag worden gesteld hoe, enerzijds, de verwerende partij meent rekening te hebben gehouden met de kwetsbaarheid van verzoekende partij door passende maatregelen te nemen en, anderzijds, hoe de verwerende partij, in het licht van al deze ontwikkelingen, redelijkerwijs en rechtmatig kan menen dat de grondrechten van verzoekende partij in Griekenland zouden worden gewaarborgd.

Bijgevolg heeft de verwerende partij, door niet naar behoren rekening te houden met de elementen die de heer A. individueel heeft aangevoerd met betrekking tot zijn situatie, haar verplichting tot behoorlijk bestuur en tot motivering overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden door het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij niet-ontvankelijk te verklaren."

Vervolgens stelt het verzoekschrift dat de bestreden beslissing een totaal stereotiepe motivatie (1.2.) bevat door te oordelen dat verzoeker naar Griekenland kan terugkeren, nadat hij daar (theoretisch) internationale bescherming heeft gekregen.

In een tweede onderdeel gaat het verzoekschrift in op de onmenselijke en vernederende levensomstandigheden in Griekenland.

Verzoeker gaat vooreerst in op zijn individuele situatie (2.1.).

Hij verwijst naar zijn verhoogde kwetsbaarheid en naar rechtspraak van de Raad.

Vervolgens wijst verzoeker op de dramatische situatie voor personen die internationale bescherming genieten in Griekenland (2.2.). Hij verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie en naar rechtsleer. Hij stelt dat verweerder op geen enkele wijze, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en in het licht van de door het Europees-Unierecht gewaarborgde norm voor de bescherming van de grondrechten, de realiteit van de tekortkomingen van het Griekse stelsel met betrekking tot de aldaar als vluchteling erkende personen en in het licht van de bijzondere situatie van verzoeker heeft beoordeeld. Verzoeker stelt dat hij diende te leven in omstandigheden die niet in overeenstemming zijn met de menselijke waardigheid, en zal worden veroordeeld om in soortgelijke omstandigheden te leven als hij wordt teruggestuurd, waardoor een terugkeer naar Griekenland ondenkbaar is. Bijgevolg heeft verweerder, volgens verzoeker, zijn motiveringsplicht krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 niet nagekomen en heeft hij de bepalingen geschonden van artikel 62 van de wet van 15 december 1980, van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur op grond waarvan de administratie uitspraak moet doen op basis van alle elementen van de zaak, van het beginsel van behoorlijk bestuur van redelijkheid en evenredigheid, en van het voorzorgsbeginsel.

In een derde onderdeel betoogt het verzoekschrift dat verzoeker zich niet kan beroepen op de door de Griekse autoriteiten verleende bescherming.

Vooreerst wordt uitgebreid gewezen op de ontwikkelingen in de jurisprudentie (3.1.), met verwijzingen naar nationale en internationale rechtspraak. Vervolgens worden de politieke ontwikkelingen (3.2.) uiteengezet, met verwijzingen naar (landen)informatie. Verder wordt een omstandige theoretische uiteenzetting gegeven inzake het onderlinge vertrouwen tussen de lidstaten (3.3.), gebaseerd op (landen)informatie. Verzoeker zet vervolgens uiteen dat het onmogelijk is om een menswaardig leven te leiden in Griekenland (3.4.) en wijst erop dat een aantal objectieve bronnen en rapporten aantonen dat Griekenland momenteel systematische tekortkomingen en gebreken vertoont in zijn asiel- en opvangsysteem, dusdanig dat de verleende bescherming vaak slechts theoretisch is, maar dat de begunstigden er in de praktijk zich niet op kunnen beroepen. Vervolgens hekelt verzoeker dat verweerder verzuimt om de situatie in Griekenland grondig te onderzoeken (3.5.), stelt dat het administratief dossier zo goed als geen informatie over Griekenland bevat en verwijst naar (landen)informatie aangaande de situatie in Griekenland. Verzoeker benadrukt dat hij absoluut geen financiële middelen heeft via geldtransfers of hulp uit Gaza, maar, sterker nog, absoluut niet kan rekenen op enige financiële hulp van zijn familie, die gevangenen zijn van de moorddadige oorlog die momenteel woedt in de Gazastrook. Verder houdt verzoeker een betoog met betrekking tot verblijfsvergunningen en de administratieve en sociale problemen (3.6.).

Hij herneemt dat hij op 27 juli 2023 internationale bescherming heeft gekregen in Griekenland en gaat vervolgens in op de algemene situatie en landeninformatie inzake de administratieve moeilijkheden van (teruggekeerde) begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Verzoeker meent dat hij vanuit België geen verlenging van zijn verblijfsvergunning kan aanvragen en geen andere keuze heeft dan terug te keren naar Griekenland om eventuele problemen op te lossen, maar dat de wachttijd voor de afgifte van een nieuwe verblijfsvergunning in Griekenland ongeveer 10 tot 12 maanden bedraagt, gedurende welke periode verzoeker geen aanspraak kan maken op zijn sociale en economische rechten. Verzoeker wijst erop dat er volgens tal van internationale rapporten grote administratieve en sociale problemen bij het verlengen van Griekse verblijfsvergunningen zijn en benadrukt de bijzondere moeilijkheden waarmee personen die bescherming genieten en na een verblijf in een ander Europees land naar Griekenland terugkeren, worden geconfronteerd. Hij wijst op de ineffectiviteit van gezinshereniging. Het is volgens verzoeker duidelijk dat hij met dezelfde obstakels zal worden geconfronteerd als de personen die bescherming genieten zoals beschreven in het reeds vernoemde AIDA-rapport. Vervolgens stelt verzoeker dat, zelfs indien hij gebruik zou kunnen maken van zijn verblijfsvergunning en deze ondanks grote administratieve hindernissen zou kunnen laten verlengen, hij in Griekenland zal terechtkomen in deplorabele leefomstandigheden en onmenselijke en vernederende behandeling (3.7.). Hij verwijst hiertoe naar talrijke objectieve bronnen die getuigen van de deplorabele levensomstandigheden van personen aan wie internationale bescherming is verleend in Griekenland, en van de onmenselijke en vernederende behandeling waaraan zij mogelijks werden onderworpen. Verzoeker meent dat hoewel erkende vluchtelingen in theorie toegang hebben tot de rechten en voordelen die zijn vastgelegd in de Europese richtlijnen, deze in de praktijk niet worden toegekend. Dit is het geval voor sociale rechten, toegang tot de arbeidsmarkt (zowel door administratieve tekortkomingen als door het ontbreken van een integratieprogramma), toegang tot gezondheidszorg en gezinshereniging. Daarnaast wijst hij erop dat erkende vluchtelingen in Griekenland het slachtoffer zijn van racistisch geweld, dat niet systematisch door de Griekse autoriteiten wordt vervolgd.

Verzoeker geeft een uitgebreide uiteenzetting inzake de toegang tot huisvesting en het HELIOS+ programma, op basis van landeninformatie. Hij meent dat, aangezien hij waarschijnlijk moeite zal hebben om huisvesting te vinden, het voor hem waarschijnlijk onmogelijk zal zijn om een bankrekening te openen, waardoor het voor hem hoe dan ook onmogelijk zal zijn om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. Wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt verwijst hij uitgebreid naar landeninformatie. Vervolgens gaat hij in op de toegang tot onderwijs, de toegang tot sociale diensten en de toegang tot gezondheidszorg en verwijst hij naar landeninformatie dienaangaande. Hij haalt verder aan dat er in Griekenland veel racisme en

haatmisdrijven worden gepleegd, tegen vluchtelingen of hun verdedigers, en dat deze niet worden vervolgd. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad. Verzoeker concludeert dat hij niet naar Griekenland kan terugkeren wegens de systematische tekortkomingen en gebreken van het Griekse systeem (3.8.).

In een derde hoofdstuk (C) stelt het verzoekschrift dat verzoeker internationale bescherming moet worden verleend, geleet op de gebeurtenissen en de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst – Palestina.

Verzoeker herinnert eraan dat hij Palestijn is en uit de Gazastrook afkomstig is en wijst erop dat hij UNRWA-vluchteling is. Hij gaat in op de situatie van UNRWA-vluchtelingen (1.1.) en verwijst dienaangaande naar rechtspraak van de Raad, wetgeving en rapporten. Hij benadrukt dat UNRWA niet in staat is hun bescherming te blijven verzekeren en concludeert dat hij binnen de werkingssfeer van artikel 1 van het Verdrag van Genève valt. Vervolgens geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting inzake de humanitaire en veiligheidssituatie in Gaza (1.2.), hierbij verwijzend naar onder andere rechtspraak van de Raad, informatie afkomstig van de instellingen van de Verenigde Naties, rapporten, nieuwsberichten en de standpunten van internationale hoven. Volgens verzoeker is het duidelijk dat hij, een bij het UNRWA geregistreerde vluchteling uit Gaza, als vluchteling dient te worden erkend. In ondergeschikte orde meent hij dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“Stukken 1

[...]

3. Brief van 6 Schengenstaten aan de Europese Commissie, 01/06/2021

Stukken 2

1. "Globaal rapport van de dienst voor geestelijke gezondheidszorg van Ulysse over de pathogene gevolgen van de gebeurtenissen in verband met het conflict en de invasie in Gaza op personen van Palestijnse origine aanwezig in België", ULYSSE (A. VANOETEREN en R. BRANKAER), 03/04/2024

2. "Nota van de dienst geestelijke gezondheid van Ulysse over de pathogene effecten van de gebeurtenissen in verband met het conflict en de invasie in Gaza op personen van Palestijnse origine aanwezig in België", ULYSSE (O. DELLICOUR, L. GERHELDS, R. BRANKAER), 20/06/2024

3. "Kwartaalverslag - Huisvesting - Het systemisch tekort aan huisvesting staat centraal in het laatste kwartaal van 2023", Hub Humanitaire, december 2023

4. "Dringende oproep - Geestelijke gezondheidscrisis bij Palestijnse mannelijke asielzoekers die dakloos zijn geworden door de Belgische staat", Dispensaire social (B. LIEBMANN DIALLO & E. MAREELS), 11/03/2024

5. Notitie van het ziekenhuis CHU Saint Pierre, Dr C.-A. SIBILLE, 12/07/2024

6. Notitie van SSM Le Méridien, Dr. A. BRYSSINCK, 17/07/2024

7. Verslag ballingschap, R. KAZEMZADEH, 18/07/2024

8. Verslag van het Burgerplatform, M. KASSOU, 23/07/2024

9. Notitie van de psychiatrische crisis- en spoedafdeling, Cliniques universitaires SaintLuc, Pr G. DESCHIETERE, 24/07/2024

10. Brief over "zorgen over de geestelijke gezondheid van Palestijnse IPR's", PBSM (L. DETAVERNIER), 22/07/2024

11. Attest van ABP, O. DERRICHE, M. BLUME, 29/07/2024

12. "RV Santé Mentale Palestiniens", T. DEWULF, 30/05/2024

13. "PV Santé Mentale Palestiniens", FEDASIL, 05/06/2024

14. Brief 10 Griekse organisaties gericht aan CGVS, 19/11/2025".

2.3. Op 10 maart 2026 brengt verweerder een aanvullende nota bij. Deze bevat de *“Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS”*, alsook een hoeveelheid landeninformatie die via URL-links wordt bijgebracht. Deze nota bevat verder verwijzingen via URL-links naar rechtspraak uit Duitsland en Zwitserland.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 27 juli 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 26 juli 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is van 2 oktober 2023 tot 1 oktober 2028 (administratief dossier, blauwe map, Eurodac Marked Record, aanvraag derde landen van 13 november 2024; administratief dossier, groene map, ADET en Grieks reispaspoort; NPO 2, p. 7, p. 13).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake de AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden.

De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

10. In de bestreden beslissing wordt met recht gemotiveerd dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Verweerder motiveert dienaangaande als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uw eerste persoonlijk onderhoud op 14 juli 2025 werd stopgezet daar u aangaf zich mentaal niet in staat te voelen het persoonlijk onderhoud af te leggen. Daar u aangaf psychologisch opgevolgd te worden, werd u gevraagd om de nodige documenten over te maken (CGVS d.d. 14.07.2025 – hierna CGVS I –, p. 4). Het CGVS mocht echter geen documenten ontvangen. Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gewezen op het belang van het indienen van enige medische documenten (CGVS d.d. 14.07.2025 – hierna CGVS II –, p. 2), echter mocht het CGVS op heden niets ontvangen. Daar u geen medische documenten neerlegt, maakt u het onmogelijk voor het CGVS om rekening te houden met enige medische kwetsbaarheden, dan wel het gehoor op deze medische kwetsbaarheden aan te passen. Het tweede persoonlijk onderhoud verliep zonder merkwaardige problemen. U bevestigde aan de start van het persoonlijk onderhoud zich fysiek en mentaal klaar te voelen om het persoonlijk onderhoud af te leggen (CGVS II, p. 2).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert geen enkel verweer tegen de beoordeling van de bijzondere procedurele noden in zijn hoofde. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat het tweede persoonlijk onderhoud zonder problemen verliep. Bovendien brengt verzoeker ook in de beroepsprocedure geen enkel psychologisch attest bij dat op hem persoonlijk betrekking heeft. In navolging van verweerder wordt aangenomen dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

11. Verzoeker, een dertigjarige volwassen man, maakt niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Noch uit zijn verklaringen, noch uit enig ander element kan blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat hij vanuit psychologisch oogpunt bijzonder kwetsbaar is en wijst erop dat hij een Palestijn (uit Gaza) is die internationale bescherming zoekt en al een lange migratiereis achter de rug heeft. Hij benadrukt dat hij vanaf het begin van zijn eerste persoonlijk onderhoud verklaard heeft dat hij bijzonder aangeslagen was door de situatie van zijn familie in Gaza en zich op dat moment niet klaar voelde om een persoonlijk onderhoud te hebben. Verzoeker verwijst naar en brengt stukken bij, die de verhoogde kwetsbaarheid beschrijft van mensen uit Palestina die aanwezig zijn in België, zoals hijzelf. Hij verwijst tevens naar rechtspraak van de Raad inzake Palestijnse verzoekers om internationale bescherming.

Hoewel verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud melding maakte van mentale problemen en het feit dat hij psychologisch opgevolgd wordt, dient vastgesteld dat verzoeker heeft nagelaten enig attest ter adstructie van zijn psychologische problemen neer te leggen.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op goede gronden als volgt:

“Wat uw psychologische toestand betreft dient opgemerkt te worden dat uw persoonlijk onderhoud op 14 juli 2025 stopgezet werd op uw vraag, daar u zich psychologisch te moe achtte om correct te kunnen deelnemen aan het persoonlijk onderhoud (CGVS I, p. 3). U vroeg om het persoonlijk onderhoud te verzetten (CGVS I, p. 3). Er werd ingegaan op uw vraag, maar er werd u gevraagd om een attest van de dokter op te sturen alsook enige andere medische attesten voor het volgend onderhoud op te sturen (CGVS I, p. 4). U had namelijk vermeld dat u reeds psychologische behandeling genoot en de daaropvolgende week een afspraak bij de psycholoog te hebben (CGVS I, p. 3) en dat de psycholoog rapporten opstelt (CGVS I, p. 4). Vastgesteld dient te worden dat u geen enkel attest of rapport opstuurde na afloop van uw eerste persoonlijk onderhoud. Noch om uw medische toestand op dat moment te staven, noch om – het bestaan van – uw psychologische opvolging te staven. U werd voor de tweede maal gehoord op 21 november 2025, ruim 4 maanden later. U verklaart zich aan het begin van dat interview mentaal en fysiek klaar te voelen om het persoonlijk onderhoud af te leggen (CGVS II, p. 2). Erop gewezen dat het CGVS geen enkel document van medische aard mocht ontvangen, verklaart u dat u de aanvraag had ingediend bij de dokter van het centrum, maar dat u uit het centrum werd gezet en uw dossier daar nog ligt (CGVS II, p. 2).

Er werd gewezen op het belang van deze documenten en u gaf aan te zullen proberen deze documenten te verkrijgen (CGVS II, p. 2). Echter dient vastgesteld te worden dat het CGVS tot op heden nog steeds geen enkel medisch document van u mocht ontvangen. U maakt het dan ook onmogelijk voor het CGVS om rekening te houden met het eventueel bestaan van een – psychologisch – ziektebeeld en de impact hiervan op een mogelijke terugkeer naar Griekenland. Tot slot dient aangestipt te worden dat u verklaart momenteel niet meer psychologisch te worden opgevolgd en dat het slechts een tijdelijke crisis betrof (CGVS II, p. 2).”

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn verklaringen over zijn mentale toestand tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, maar gaat voorbij aan het gegeven dat hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aangaf dat hij niet meer psychologisch werd opgevolgd en dat het een tijdelijke crisis betrof. Bovendien legt verzoeker ook in de beroepsprocedure geen enkel attest neer ter adstructie van zijn persoonlijke psychologische problemen.

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en de onzekerheid over het lot van verzoekers naast een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Indien verzoeker psychologische ondersteuning zou behoeven, toont hij bovendien niet concreet aan dat hij hiertoe in Griekenland – waar hem een verblijfsvergunning werd verleend – geen toegang zal hebben. Waar verzoeker, om te wijzen op zijn bijzondere kwetsbaarheid gelinkt aan de kwetsbaarheid van verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit Gaza, in zijn verzoekschrift rechtspraak van de Raad aanhaalt, dient opgemerkt dat de precedentenwaarde niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen, individuele merites wordt beoordeeld.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

12. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn

verstrekken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

13. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij wijst op de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, sociale voorzieningen en onderwijs en verwijst naar algemene landeninformatie dienaangaande. Daarnaast wijst hij erop dat erkende vluchtelingen in Griekenland het slachtoffer zijn van racistisch geweld, dat niet systematisch door de Griekse autoriteiten wordt vervolgd. Hij meent dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen huisvesting zal vinden.

Verzoeker maakt evenwel niet aannemelijk dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Samen met verweerder stelt de Raad vast:

- Verzoeker hield zijn Griekse identiteitsdocumenten aanvankelijk achter voor de Belgische asielinstanties en legde hierover leugenachtige verklaringen af, wat een negatieve indicatie vormt voor wat betreft zijn algemene geloofwaardigheid (verklaring DVZ, vraag 23; NPO 2, p. 4, p. 8, p. 13);

- Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder aangetast door zijn uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ en het CGVS over zijn ervaringen in Griekenland. Bij de DVZ verklaarde verzoeker dat hij op straat woonde, geslagen en opgesloten werd en er geen rechten had, dat hij geen opvang had in Griekenland, 9 maanden op zijn documenten moest wachten, zat af te zien, niet naar school kon, de taal niet kon leren of werken (vragenlijst CGVS, vragen 3.4. en 3.5.), terwijl hij op het CGVS verklaarde dat hij het goed had in Griekenland, dat hij alles in orde had, werk had, een woning en geld (NPO 2, p. 17) en dat hij zelfs 3 dagen op vakantie ging op hotel op Kreta (NPO 2, p. 10). Waar verzoeker op het CGVS verklaarde dat hij Griekenland verliet omwille van een conflict met de man van zijn voormalige werkgeefster en tevens seksuele partner en hierbuiten geen andere problemen heeft gekend in Griekenland (NPO 2, p. 15), repte hij bij de DVZ met geen enkel woord over dit conflict of de intieme relatie met zijn voormalige werkgeefster. Verzoeker gaf bij de DVZ ook nog aan dat hij in Athene als landbouwer bij Pakistanen werkte (Bijkomende vragen M-status), maar liet dit gegeven dan weer geheel onvermeld bij het CGVS. Verzoekers uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen over zijn wedervaren in Griekenland en de reden voor zijn vertrek ondermijnen verder zijn geloofwaardigheid.

- Wat betreft de hardhandige aanpak bij aankomst in Griekenland dient opgemerkt dat deze feiten louter berusten op verzoekers verklaringen en dat zij zich zouden hebben voorgedaan nog voor verzoeker begunstigde of zelfs verzoeker van internationale bescherming was, hetgeen impliceert dat deze situatie niet zonder meer als representatief kan worden beschouwd voor zijn verblijf in Griekenland daarna, als begunstigde van internationale bescherming (vragenlijst CGVS, vragen 3.1. en 3.2.; NPO 2, p. 16-18).

- Wat betreft verzoekers vrees het slachtoffer te zullen worden van de man van M. (NPO 2, p. 15), dient hernomen dat verzoeker deze feiten onvermeld liet bij de DVZ, hetgeen de geloofwaardigheid ervan aantast. Daarnaast dient opgemerkt dat deze problemen van interpersoonlijke aard zijn en dat verzoeker geen poging heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de Griekse instanties – terwijl het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits hij uiteraard de nodige stappen zet. Bovendien brengt verzoeker geen overtuigend bewijs bij dat de waarachtigheid van zijn beweerd vluchtrelaas kan aantonen. Indien er enig geloof wordt gehecht aan verzoekers relaas, *quod non*, heeft verzoeker de mogelijkheid om zich bij terugkeer in een ander landsdeel te vestigen zonder ooit naar Samos te hoeven terugkeren.

- Verzoeker blijkt voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland op een duurzame manier te kunnen vestigen, gezien hij over een bachelor diploma en bijgevolg intellectuele capaciteiten beschikt (NPO 2, p. 5), hij in staat was om zijn vertrek uit Gaza te regelen (NPO 2, p. 6), hij na aankomst in Turkije snel een kamer kon huren en aan de slag ging als kleermaker (NPO 2, p. 6) en hij sinds zijn aankomst in België verschillende jobs heeft gevonden en uitgeoefend (NPO 2, p. 19).

- Hoewel verzoeker tot tweemaal toe verklaarde dat hij op 24 februari 2024 in België aankwam en op dezelfde dag een beschermingsverzoek indiende (NPO 2, p. 9, p. 11), gebeurde verzoekers verzoek om internationale bescherming in België pas op 5 juli 2024. Verzoeker gaf – na dit eerst te hebben ontkend – toe in Duitsland asiel te hebben aangevraagd, maar stelde afstand van deze procedure gedaan te hebben omdat zijn partner in België verbleef en Belgische papieren heeft (NPO 2, p. 11, p. 12). Dergelijk gedrag valt niet te

rijmen met verzoekers voorgehouden vrees voor terugkeer naar Griekenland. Van iemand die daadwerkelijk bescherming nodig heeft, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij alles in het werk stelt om deze bescherming zo spoedig mogelijk te verkrijgen en daartoe de volledige procedure doorloopt. Bovendien wijst het gemak waarmee verzoeker van België naar Duitsland ging, daar een beschermingsverzoek indiende en de procedure weer stopzette om vervolgens weer naar België te komen, op een hoge mate van autonomie en zelfredzaamheid.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers (leugenachtige) verklaringen en gedragingen. De Raad herneemt en benadrukt dat verzoekers voorgehouden problemen met de man van zijn voormalige werkgeefster niet geloofwaardig zijn en dat deze aldus niet kunnen worden aangenomen als reden voor vertrek uit Griekenland.

Hierbij komt de vaststelling dat verzoeker, die op 27 juli 2023 de vluchtelingenstatus kreeg, reeds op 24 februari 2024 uit Griekenland vertrok (NPO 2, p. 9). Uit een dergelijk kort verblijf van 7 maanden kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Verzoekers zelfredzaamheid, zoals deze blijkt uit de hogere vaststellingen, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij over de daartoe benodigde capaciteiten.

De voorstaande vaststellingen zijn, zeker cumulatief genomen, een duidelijke aanwijzing dat verzoeker zijn rechten kan doen gelden in Griekenland.

14. Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt discriminatie en racisme in Griekenland en wijst naar zijn ervaringen met de politie en op algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollèges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

15. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

16. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS